

The Family International ZA BOLJI SVIJET

VOLONTERSKA UDRUGA

Veljača 2011 br. 37

2011: Europska godina volontiranja

str. 3

Izmijenjeni i obogaćeni životi...

str. 4

Toni ide u Bihać

str. 6

Kao nekom čarolijom

str. 10

Za bolji svijet Bilten Br. 37

Za bolji svijet
Rubeši 105b
51215 Kastav
Tel: 051/225020
091/7956576

Žiro račun:
2340009-1110117318

E-mail:
zaboljivsvijet@
perunmondomigliore.org

Web:
www.perunmondomigliore.org

Za bolji svijet je volenterska
udruga udružena sa
"The Family International"

Tekstovi:
Anna, Rayna, Paolo

Prijevod:
Majda, Lidija

Tehničko vodstvo:
Stephen

Tisak:
Donacija tiskare "Sigra"
Poreč

Sadržaj

Br. 37

Europska godina volontiranja.....	str. 3	Toni i prijatelji.....	str. 11
Izmijenjeni i obogaćeni životi.....	str. 4	Ljubav pruža ruku!.....	str. 12
Toni ide u Bihać.....	str. 6	Poštanski sandučić.....	str.13
Prosinac 2010.....	str. 8	Novosti i projekti.....	str. 14
Kao nekom čarolijom.....	str. 10	Hvala!.....	str.14

Najdraži prijatelji,

Posvećujemo ovaj broj europskoj godini volontiranja - važnom događaju, koji će, bar se nadamo, pomoći svima nama da više razmišljamo o rješenjima nego o problemima. Slogan je: «Volonteri, napravimo promijenu!» Postoje mnogi načini na koje možemo ovaj slogan protumačiti, ovisno o uvjetima, kapacitetima i mogućnostima svakog pojedinca. Svatko od nas ima nešto što može ponuditi nekom drugom. Ne mora to biti nešto vidljivo, ali može napraviti razliku u nečijem životu. Kao što je znala reći Majka Tereza: «Nikad ne znamo što sve može potaknuti jedan običan osmijeh.»

Pored osmijeha, očito postoji mnogo drugih mogućnosti volontiranja, ili pak pomaganja onima koji volontiraju. Istina jest, da sve što mi radimo ne bi bilo moguće bez tihe pomoći mnogih prijatelja i suradnika – kako odavde, tako iz Italije i od svuda. Hvala od srca svima vama koji ste godinama uz nas!

S ljubavlju,

Anna

“Svijet nije opasan samo zbog onih koji rade zlo, već zbog onih koji to promatraju ne poduzimajući ništa.”

(Albert Einstein)

“Uvijek izgleda nemoguće dok se ne napravi.”

(Nelson Mandela)

Anno europeo del volontariato 2011

2011: Europska godina volontiranja

**Najbolji način
za pronaći sebe
je izgubiti se u
služenju drugima.
(Gandhi)**

U prijašnjem broju već smo vam spomenuli ovu inicijativu kao i naše sudjelovanje u njoj – projekt koji će naši volonteri voditi u osnovnim i srednjim školama Verone kroz 2011. godinu. Cilj projekta je upoznavanje učenika s pojmom “volontiranja”, te njena praktična primjena kroz terapiju osmijehom u lokalnim domovima za starije, slikanje murala i slično.

U svijetu gdje se sreća mjeri prvenstveno zadovoljavanjem naših osobnih prohtjeva i želja, učiti od malih nogu ponašanju prema sloganu: «Ako želiš biti sretan učini sretnim nekog drugog» jest zaista veliki izazov. Mnogi su roditelji svjesni da potrošački mentalitet u današnjem društvu ne čini dobro za razvoj njihove djece, ali ipak, nisu u stanju promijeniti to.

Zahvaljujući Toni Tukanu (novom liku iz naših predstava), tijekom Božićnih praznika imali smo priliku predstaviti se velikom broju učenika za vrijeme naših prvih susreta. Tada smo shvatili koliko je odgovoran poziv učitelja – ljudi koji najčešće trebaju prenositi svojim učenicima prave vrijednosti, uprkos problemima s kojima se susreću u društvu. Divimo se svim učiteljima, roditeljima i odgajateljima koji su spremni uhvatiti se u koštac s problemima odgajanja i prenošenja znanja mladim generacijama.

Projekt završava «tjednom boja», i to od 2-9. svibnja, kad ćemo oslikavati zidove škola koje sudjeluju u projektu. Pomoći ćemo učenicima u oslikavanju s nadom da će ovi oslikani zidovi ostati kao znak brige o drugima te svakodnevni podsjetnik kako treba živjeti u solidarnosti i zajedništvu.

Izmijenjeni i obogaćeni životi...

Dr. Elena Croitoru

Ispričaj nam nešto o sebi.

Da bih odgovorila na pitanje "Tko sam ja?!", trebala bi se vratiti skoro 20 godina unazad - godine koje sam provela u intenzivnoj potrazi za sobom. Iako sam prije 20 godina mislila da mi za to objašnjenje treba tisuće stranica, sada to vrlo jednostavno mogu reći: "Ja sam upravo ono što jesam!" U posljednjih par godina u meni dominira želja da zamjenim "imanje", te ego stvoreno od bogatstva, diploma i titula, jednostavnim pojmom da budem ono što trebam biti. To je jedini način na koji se može živjeti ispunjeni život.

U kojim si aktivnostima sudjelovala zajedno s volonterima "Za bolji svijet"?

Prva aktivnost u kojoj sam sudjelovala bilo je penjanje na brdo u Veloj Dragi. Naš prvi susret zbio se na dnu stijene - Stephen i ja smo osiguravali naše penjačke partnere i prije nego li su oni stigli do vrha između mene i Family ("Za bolji svijet") već je bilo posijano sjeme jednog prekrasnog prijateljstva. Kasnije, zajedno s Family posjetila sam Dom za nezbrinutu djecu u Lovranu i Dom Sv. Ane za majku i djecu u Rijeci. Tijekom ovih posjeta i aktivnosti shvatila sam da radimo jedino ono što smo radili prvog puta kad smo se susreli: pomažemo ljudima da nađu snagu kojom će se popeti na stijenu njihovog života. Ponekad uveseljavamo djecu raznobojnim balonima, ponekad zajedno pjevamo i sviramo. Ponekad djeca samo žele zagrljaj. Sjećam se jedne male djevojčice iz Lovrana koja mi je došla u krilo i dugo bila u mojem zagrljaju, ne pokazujući nikakvu namjeru da želi iz njega izaći. Sjećam se također jedne tinejdžerice, također iz Doma u Lovranu, koja je molećim pogledom pitala "Hoćete li doći i sljedeću subotu?"

Kako su ovo poznanstvo i nove aktivnosti pomogli tebi u tvom životu?

Posljednjih godina moj život je bio između moje želje da budem "netko" te potrage za smislom života. Tako sam otkrila da je najljepši cilj koji možemo imati u životu taj da utješimo slomljeno srce, da ga ispunimo ljubavlju i nadom. Kad sam prvi put došla iz Rumunjske u Hrvatsku, dobila sam dojam da je većina Hrvata samozadovoljna i egocentrična. Godinu dana kasnije Family me dovela u blizinu nesreće, tuge, očaja. I otkrila sam da ima toliko toga što treba napraviti za druge, toliko ljubavi koju treba dati. Volonteri "Za bolji svijet" palili su svijeće u svačijoj duši: napuštenom djetetu, majkama koje traže privremeni smještaj i utjehu za sebe i svoju djecu, ljudima s raznim poteškoćama, ovisnicima, usamljenim ljudima koji žive po raznim institucijama. Za mene je djelovanje udruge "Za bolji svijet - Family" najbolja definicija toga što vjera znači, te pokazuje najveću sliku ljubavi - čuda koje ljubav može učiniti.

Veliki zagrljaj, Elena

Ela Vaupotić

(Ela je Elvisova mama - 16 godišnji «stari» volonter o kojem smo pisali u našem prijašnjem biltenu)

Reci nam nešto o sebi.

Moje ime je Ela Noris Vaupotić. Rođena sam u Splitu, udala se u Baranji (blizu Osijeka), a sada živim u Kastvu. Supruga sam i majka 2 djece.

U kojim si aktivnostima sudjelovala zajedno s nama?

S vama sam uživala. Dolazim često na nedjeljna druženja. Također sam išla u posjet Domu za starije i nemoćne osobe u Voloskom tijekom jedne vaše «klaun terapije». Bilo je slavlje rođendana šticičenika Doma, pa sam napravila za njih tortu. Ne mogu ni opisati koji je to bio predivan osjećaj unutarnje topline. Pomaganje drugima daje vam predivan osjećaj koji se ne da opisati. Jako mi je bilo drago što smo posjetili Dom za straije osobe, jer ...svi ćemo jednom doći u tu fazu života. Bila sam jako sretna da sam im mogla pokloniti malo veselja.

Kako su poznanstvo s Family i nove aktivnosti s njima pomogle tebi u tvom životu?

Sve u mom životu promijenilo se nabolje od kad sam vas upoznala. Imam sad puno više samopouzdanja i sasvim drugačije mišljenje o životu i ljudima. Cijela moja obitelj promijenila se nabolje - uspijevamo naše probleme riješiti mnogo lakše, s mnogo manje pritiska i nervoze. Imamo više vjere u Boga, a na probleme gledamo na mnogo pozitivniji način. Našli smo unutarnji mir. Puno vam hvala što ste mi pomogli!

Elisabetta Franch

Reci nam nešto o sebi.

Bog svima! Moje ime je Elisabetta. Dolazim iz Trenta, Italija. Imam 26 godina i radim kao profesor u jednoj srednjoj školi. Već duže pratim grupu tinejdžera pri Župi svoga mjesta i posvećujem se mnogim aktivnostima s ovim mladima, kako edukativnim, tako i rekreativnim. Jako vjerujem u važnost volontiranja kao iskustva koje doista mijenja život mladima, te njihovim životima daje smisao.

U kojim aktivnostima si sudjelovala zajedno s nama?

Već dvije godine naša grupa mladih iz Cloza dolazi kod vas u ljetni kamp. Zahvaljujući čarobnom prijateljstvu s volonterima iz vaše Udruge, omogućili smo našim mladima posjete mnogim ustanovama u Rijeci i okolici, tamo gdje volonteri vaše Udruge redovno djeluju, kao na pr.

Dom za starije i nemoćne u Voloskom, Dom Turnić, Dom za odgoj Rijeka, Dom za nezbrinutu djecu na Potoku itd. Bilo je predivno vidjeti kako su se naši mladi angažirali nastojeći donjeti radost, ljubav i veselje ljudima koji žive u ovim ustanovama.

Prošlog ljeta dopratila sam grupu mladih koji su se predali novom iskustvu, iskustvu volontera "graditelja". Radilo se na maloj kućici od drva, kućici koja će biti baza za izgradnju novog

Volonterskog Centra vaše Udruge. E to je doista bilo jedinstveno iskustvo.

Na koji način su ova iskustva proširila tvoje osobne horizonte?

Uspjeh ovog važnog graditeljskog čina u kojem se pokazala upornost i ljubav samih mladih graditelja u velikoj je mjeri promijenila moju viziju volonterstva i prihvaćanja drugih. To je utjecalo na moju osobnu viziju profesora i odgajatelja. Iznad svega, shvatila sam da mladi traže da budu angažirani osobno, da vlastitim rukama dodirnu iskustva volontiranja, da rade na konkretnim projektima u kojima će se osjećati korisnima i ispunjenima, te da tako shvate vrijednost svoje osobnosti, onoga što uistinu svatko od njih jest, onoga da "nije isto da li sam tu ili nisam!" Drugo, proširila sam svoje horizonte u smislu svoje struke, shvativši da me mladi s kojima radim kao profesor trebaju, ali da često i sami mogu pronaći rješenje u određenim situacijama ...čak možda i bolje... Shvatila sam koje sve vrijednosti imaju u sebi, koje mogu izvući samo ako ih se ispravno usmjeri, te ako im se ukaže povjerenje.

I na kraju, doista mogu reći da je ovo iskustvo volontiranja u Hrvatskoj promijenilo moj život, ali i natjeralo me da postavim sebi mnoga pitanja u vezi svojeg osjećaja «sigurnosti» tamo gdje radim, onoga što imam i što sam stvorila tamo gdje živim. Otkrila sam da je to iskustvo pravi dragulj u mom životu. Zaključila sam da nema mnogo koristi od razmišljanja: naučila sam stvari gledati drugačijim očima, i osnova za bilo koji projekt moga života uvijek će biti ljubav.

Anna Maggiorani

Anna i Carmelo, njen suprug, uvijek nas ugoste kada smo u Veroni, a par puta su nas i posjetili, zajedno s djecom, tu u Rijeci.

Jako nas veseli što vas možemo ugostiti u našem domu. Kao što sam vam i rekla, vi nam donosite svjež zrak, koji napuni naše baterije, svjež zrak koji raščisti našu svijest i pomaže nam da mislimo na pozitivan način.

Biti zajedno, zapjevati neku pjesmu, oslikati zid, poslušati nečiju priču, to su sve jako jednostavne stvari, ali te odvuku od svih briga. Osjetiš se laganim i ponovno se želiš nasmijati.

Hvala vam, dragi prijatelji, za sve što činite za nas i za sve one koji vas poznaju i koji vas ne poznaju.

Toni ide u Bihać

Tijekom ljetnih praznika, Toni Tukan bio je hit na Rabu i Lošinju. Netko je prišao njemu i njegovom treneru, Stephenu, pitajući da li bi prihvatili poziv da dođu u Bihać, BiH. Toni nikad prije nije bio tamo, pa je rekao da bi to bilo super. I tako je pala odluka – sredinom studenog grupa od 4 ići će u Bihać - Toni, Stephen, Andrea i Rayna.

Ljudi iz Bosne – djeca, mladi i odrasli primili su nas kao da nas poznaju već sto godina. A Andrea je dobio novo ime – Mujo. Nastupili smo 2 puta u Kulturnom centru u Bihaću, za oko 500 djece, čije je

– bilo da se radilo o rartu, izbjegličkom seljakanju, životu bez vode, struje, hrane, bez obzira na to što su im domovi bili uništeni, što su izgubili najmilije na najgori mogući način. Ti su ljudi nastavili jednostavno živjeti, pomažući jedni drugima, zahvalni za svaki novi dan u svom životu, i najviše za to što su dobili još jednu šansu živjeti u miru.

Dok smo prelazili granicu na našem povratnom putu za Rijeku, policajac je pogledao naše 4 putovnice (svaka putovnica iz različite zemlje). To mu je bilo sumnjivo i počeo je razmišljati što će s nama. Nakon nekoliko postavljenih pitanja, odjednom je uzviknuo: «Vidio sam vas na televiziji! Jeste to vi? Sljedeći put obavezno dođite u Cazin!» Zapitali smo ga da li je on iz Cazina, rekao je da jest, ali da je znao da ćemo biti u Bihaću, da bi došao pogledati našu predstavu. Još je dodao da se nada da će nas uskoro vidjeti. Tako smo otišli iz Bosne s planovima da se ponovno vratimo u proljeće. Imamo brdo planova: puno institucija u kojima se mogu odigrati predstave, mlade ljude s kojima započeti volonterske projekte, zidove za oslikati...

Jedva čekamo ponovno vidjeti naše nove prijatelje!

omiljeni lik odmah postao Toni Tukan i Čarobnjak Mujo.

Organizirali smo radionice za mlade iz glumačkog kluba, podučavajući ih kako da upotrijebe svoj dar glume za dobrobit drugih, kao što je na pr. projekt «klaun terapije» u različitim ustanovama gdje je malo veselja jako potrebno. Nakon 2 dana boravka u Bihaću (a naš je program pratila i Bihaćka televizija), otišli smo u Bosansku Krupu, gdje smo predstavu odigrali u novoosnovanoj Udruzi za osobe s poteškoćama. Za vrijeme našeg 3-dnevnog boravka u Bosni susreli smo se sa mnogo predivnih ljudi, koji se nijednom nisu požalili na životne borbe kroz koje su prolazili

Prosinac 2010

Toni Tukan postao je popularan ovog prosinca, kroz 46 predstava koje je odigrao uz pomoć svog trenera i prijatelja:

18 predstava u školama i dječjim vrtićima

6 predstava u domovima za odrasle

6 predstava u bolnicama i centrima za osobe s poteškoćama

3 predstave u domovima za napuštenu djecu

1 predstava u riječkom zatvoru

1 predstava u Pučkom utočištu u Rijeci

... te 11 predstava na različitim lokacijama!

...Osim toga, «Toni i prijatelji» bili su u Bihaću u studenom (pogledajte str. 6)

Kao nekom čarolijom, svi nekako postaju moja djeca

Intervju sa Đurđom (iz Vojnića)

Đurđa i Marijan iz Vojnića – fiksna točka naših ljetnih kampova. Postavimo kamp sa našim šatorima na njihovoj zemlji kako bi mogli u okolini Vojnića izrealizirati različite volonter-ske aktivnosti. Nedavno smo ih posjetili i postavili Đurđi nekoliko pitanja...

Prije nego li započnemo, želiš li na kratko pozdraviti sve prijatelje iz ljetnih kampova?

Dragi prijatelji, sve vas držim na pameti s velikom radošću. Doista je bilo zadovoljstvo upoznati vas. Bok svima!

Reci nam nešto o tome kako se ti i tvoja obitelj osjećate kada dođe vrijeme za naš posjet vama, odnosno posjet naših mladih volontera?

Ajme, svi budemo uzbuđeni i radosni... kao da je nešto posebno u zraku, ništa nam nije teško u pripremi za vaš dolazak. Moje srce uvijek je puno nekog zadovoljstva i sreće.

Što misliš, kako ovo iskustvo utječe na tvoju djecu? (opaska urednika: 3 od Đurđine djece žive u kući s roditeljima – dvije tinejdžerice i jedan malo mlađi sin)

Na vrlo pozitivan način. Moja djeca imaju priliku upoznati nove mlade ljude, druge kulture, običaje. Uče nove jezike i vrlo je to sve edukativno. Budu u prisutnosti novih prijatelja koji se druže na tako jednostavan način. A ja pak osjećam da kao nekim čudom svi ti mladi postaju mojom djecom.

Hvala, Đurđa! Molimo te, za kraj, da pošalješ jednu poruku svim našim prijateljima.

Budite uvijek ono što iznutra jeste, nemojte nikad dozvoliti da male stvari unište vaš duh. Vjerujte u Boga, jer On je uvijek pored vas. Puno vas volim, dođite nam opet!

Tony and Friends Show

Nova predstava iz serije «Toni i prijatelji» će se prikazivati u vrijeme karnevalskih dana, pa sve do kraja školske godine. Stephen, zajedno sa čarobnjakom Pingom, pripremili su niz novih zabava: trikova, pjesama i poučnih priča.

Ako vam treba show za bilo kakva događanja koja organizirate, slobodno nas kontaktirajte:

Tel. 091/7956576

E-mail: zaboljjsvijet@perunmondomigliore.org

Ljubav pruža ruku!

Vrlo rano jutrom pored bolnice u kojoj radim, vidjela sam jednog savijenog starčića koji je žurio u istom mom smjeru. Pitala sam se kamo ide tako rano i tako užurbano. Pitala sam se također da li je dobro jednoj tako staroj osobi da sama šeta gradom. Kasnije, ugledala sam ga u hodniku bolnice. S iznenađenjem otkrila sam da je radio kao volonter u bolnici. Jer je jako volio činiti drugima dobro. Dolazio je u bolnicu 2 puta tjedno.

Radio je od svega po malo, ovisno o potrebama. Bio je sretan što može komunicirati s osobljem, pacijentima i njihovom rodbinom. Pomažući drugima, zaboravljao je na svoje zdravstvene probleme i pronalazio jedan novi cilj u životu, te novi razlog za ustati se svako sljedeće jutro.

Ponekad smo obeshrabreni i mislimo «Tko sam ja? Što mogu učiniti?» Problemi nam izgledaju tako veliki i nerješivi. Učini se da jedna osoba sama za sebe ne može ništa napraviti kako bi poboljšala svijet.

Čemu se onda uopće truditi? Zašto ne odustati i pustiti da svijet ode k vragu, jer izgleda da to i zaslužuje. Možda nećeš moći promijeniti cijeli svijet, ali ćeš uspjeti promijeniti sebe i svijet oko sebe.

Ako uspiješ promijeniti tek jedan život, promjenit ćeš dio svijeta i pokazati da postoji nada da se ipak cijeli svijet može promijeniti - počevši makar samo s jednom osobom, možda samo s tobom.

Rado se sjećam vašeg intervjua za Radio Voce: bio je to susret koji me je, bez pretjerivanja, jako dirnuo. Predivne ste osobe, tople, možda njabolje koje su bile u našem studiju. Hvala vam - u vašim osmjesima ima nešto što fascinira, što čudi, što daje nadu. Ja vam čestitam. Neka vaši projekti i dalje nastave rasti. Bilo bi jako lijepo da se ponovno vidimo. Bilo bi doista fantastično! Veliki zagrljaj i srdačan pozdrav!

Fabrizio (Brescia, Italija)

Ne znam da li ste već doznali, ali besplatni zagrljaji učinili su čudo i u Trentu! Nažalost bilo nas je malo jer organizatori nisu uspjeli sve obavjestiti, ali sve u svemu, ispalo je odlično... Možda ako tako nastavimo tijekom godina, sve će više ljudi biti u tijeku i naviknut će se da se nešto ovakvo događa... ali evo položili smo kamen temeljac... Free hug svima!

Giova (Trento, Italija)

Iskustvo putovanja k vama, zajedno sa svojom obitelji jako me dirnulo. Nadam se da ću se moći vratiti na proljeće.

Roberto (Edolo, Italija)

Ciao! Hvala, pogledao sam video (potražite "Validation" na YouTube-u), predivno... da, upravo je to što ljudima treba – radost, ljubav prema bližnjem... osobe poput vas jako puno čine za druge. Super ste! Do skorog viđenja,

Dean (Istra, Hrvatska)

Novosti i projekti

- **Po prvi put u 14 god. naših volonterskih aktivnosti u Rijeci, aplicirali smo i dobili od Grada Rijeke** dio sredstava potrebnih za projekt klaun terapije u 2011. godini. **Zahvaljujemo Gradu Rijeci** na potpori i razumijevanju. Ova suradnja sigurno će nam pomoći u razvoju projekta i uključivanju mladih u volonterske aktivnosti na lokalnoj razini.

- **Sredinom ožujka** planiramo organizirati još jedan **seminar Klaun terapije**. Planiramo podučiti i motivirati što više volontera u ovu beskrajnu avanturu donošenja radosti korisnicima raznih institucija, tamo gdje se radost tako rjetko susreće. Seminar će biti održan u prostorijama Udruge Ko-

raci, Blaza Polica 2/IV, u trajanju od 2 puna dana, 12-13.03.2011. Za više informacija, molimo vas nazovite 091/7956576.

- **Krajem siječnja** organizirali smo otvoreni **sastanak sa svima koji žele volontirati**. Više od 10 godina posjećujemo razne ustanove u Rijeci i okolici – stoga smo

odlučili da će jedan od naših sljedećih projekata biti taj da ponudimo svoje usluge kao organizatori volonterskih aktivnosti različitog tipa, povezujući posebne potrebe određenih ustanova s odgovarajućim volonterima. Ako ste zainteresirani za volontiranje, kontaktirajte nas pa ćemo zajednički promotriti kako i gdje možemo biti korisni!

- I posljednje, ali ne i zadnje, u proljeće planiramo **putovanje u Bihać i u Zagreb**, gdje ćemo odigrati niz predstava, organizirati radionice za mlade, te oslikavati zidove.

Hvala!

Kao što već možda znate, naša udruga volontera radi neprestano zahvaljujući mnogima. Beskrajno smo zahvalni na svakoj maloj ili velikoj pomoći jer sve to nam omogućava da nastavimo posvećivati svo svoje vrijeme i energiju potrebitima. 24 na 24 sata na usluzi smo drugima, nastojeći uključiti i motivirati mlade ljude da se i oni "za volontiraju". Mnogi od vas se čude i pitaju: ali kako uopće nastavljate, tko vas financira? A naš odgovor na to je jednostavan: "Također, zahvaljujući i vašoj pomoći!" U svakom broju ovog magazina nastojimo sastaviti listu stvari koje su nam najpotrebnije, ali vi se ne morate ograničiti tom listom. Mnogi nama redovno pomažu donacijom na naš žiro. Neki nam ponude gostoprimstvo kad putujemo.

Neki nam pomažu donirajući namirnice i deterdžente. Netko nam besplatno popravi kombi, netko nam besplatno tiska bilten, razvije slike... i ovdje doista nedostaje

prostor u kojem bi mogli nabrojati sve vas koji nam na ovaj ili onaj način pomažete, i sva ona mala i velika djela nastala posebno ovih posljednjih mjeseci. Hvala vam od sveg srca i Bog vas blagoslovio!

A potrebe su za sljedećim...

Trajne namirnice
Deterdženti i sredstva za čišćenje
Gorivo za auto i kombi
Uredski materijal
Akrilne boje i kistovi za realizaciju murala
Video kamera (digitalna)
Ljepilo Vinavil